

«Поїду з Києва. Важке, підтале серце...» (1966)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Поїду з Києва. Важке, підтале серце
На води і на зорі понесу —
Поїдьмо з Києва! Потрохи пронесеться,
Заміниться на тельку й ковбасу,

На кофти імпорвні і на лиман ранковий,
На голос мій — він висвіжіє там!..
Поїдьмо з Києва, бо кожен рік — раптовий,
Поїдемо і станемо на стані

Я так люблю тебе, що вже не маю сили,
Що тої сили наче й не було...
Прибудьмо з Києва на дині і на сливи,
На світ святий, на серце і чоло...

Нікуди не поїдемо... Пропали...
Аби ще день... але пропав і день...
Незчулись ми, як все своє доспали,
Як доспівали всіх своїх пісень.

1966

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/poidu_z_kyieva_vazhke_pidtale_sertse